

Pesmice za moja sončka

Max Luko in Mašo

Pesmice zbrala:
mamica Urška Fartelj

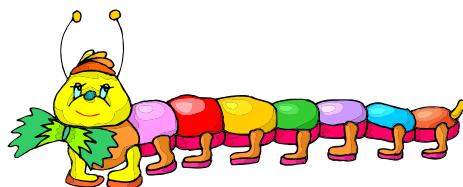
Razširjena verzija
April 2008

PRSTNE IGRE - PESMICE

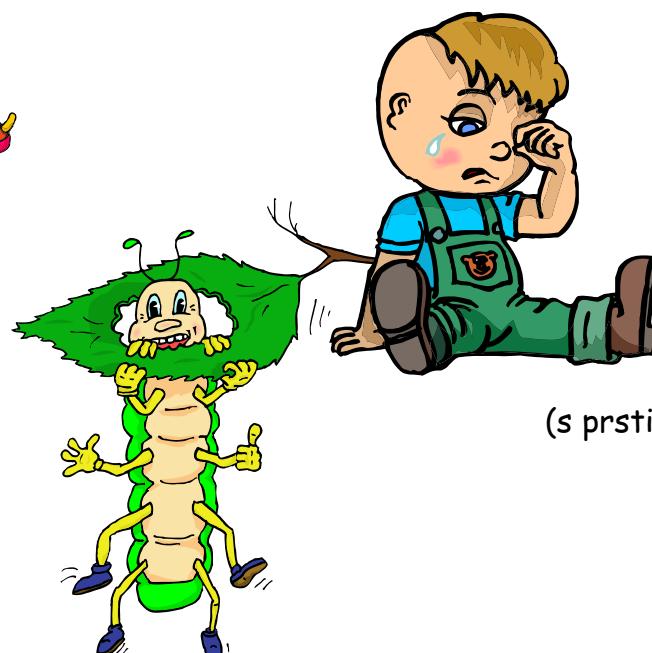
PRSTKI

Palček pravi - jejmo, jejmo,
kazalček pravi - pijmo, pijmo,
sredinček pravi - ja samo kje dobimo?
prstanček pravi - mamici v skrinjici vzemimo,
mezinček pa je iz zibke gledal, pa vse mamici povedal.
tititi mezinček ti, ker si mamici povedal.

BIBA LEZE

Biba leze biba ni,
tovor nese, osel ni,
roge kaže, kozel ni,
hišo nosi, polžek ni,
Maxu spleza pod brado,
poščegeče ga z nogo.
Tiho tiho kakor muc:
biba leze, buc, buc, buc.

MAX NERODA

MAX NERODA PO LOJTRI JE ŠEL,
(s prsti nakažemo hojo in z rokami gremo navzgor)
SE LOJTRA ZLOMILA, JE PADEL NA TLA.
(z rokami gremo dol)
POL JE PA JOKAL.
(manemo si ocke in "jokamo")
Enkrat glasno, drugic tiho pada Max na tla.

BIBA BUBA BAJA

Biba buba baja,
po hrbtnu se sprehaja,
(s prsti se sprehajaš po otr. hrbtnu in ga pri tem zgačkaš)
pa Maši nagaja.
Maša reče "ti, ti, ti",
(s prstom otrok zažuga)
saj ni Biba kriva,
če je nagajiva.

POJDIMO NA VRT

**POJDIMO NA VRT
POGLEDAT KAJ DELATA MIŠKA IN KRT.**

MIŠKA PO VRTU DROBENCLJA
(s prsti s sprehodimo po otrokovih dlaneh),
KRT ZEMLJO RAVNA

(z dlanmi pobožamo otrokove dlani).

MIŠKA ROŽICE NABIRA ZA KRTA

(s palcem in kazalcem desne roke "potegnemo" vsak otrokov prstek - kot da obiramo),

KRT LUKNJICE VRTA.

LUKNJO ZA MIŠKO

VRTA, VRTA, VRTA

(s kazalcem desne roke vrtamo v dlan ene otrokove rokice).

LUKNJO ZA KRTA

VRTA, VRTA, VRTA

(s kazalcem desne roke vrtamo v dlan druge otrokove rokice).

V ENI LUKNJI MIŠKA SPI

(primemo hrbtno stran ene otrokove rokice, potisnemo palcek proti dlani, nato zapremo dlan v pest z ostalimi prstji).

V DRUGI LUKNJI KRTEK SPI

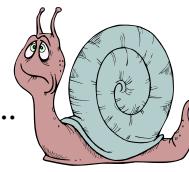
(primemo hrbtno stran druge otrokove rokice, potisnemo palcek proti dlani, nato zapremo dlan v pest z ostalimi prstji).

NINAJ, NINAJ, NINAJ, NI

(z dlanmi primemo hrbtno stran otrokovih pesti, jih potisnemo drugo k drugi in zazibamo).

Biba leze,
biba gre,
da bi prišla vrh gore...

Vrh gore ne more prit',
ker 'ma predebelo riiiiiiiiit!
(in veselo požgečkaš svojega otročička)

Biba leze, biba gre,
zleze Maxu vrh glave!

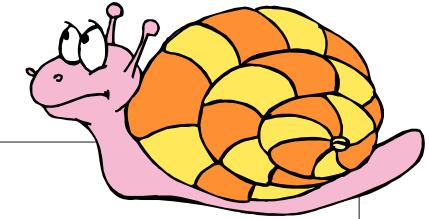
Biba leze, biba gre,
pa do deteca prispe.
Leze, leze prek nožice,
prek nožice, do ročice,
tu je vratec, tu so usta,
biba detece - pohrusta.

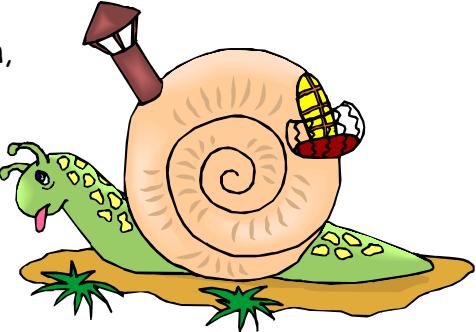
Biba leze biba gre,
da bi prišla vrh gore,
(s prsti sem ji šla do vrh glave)
vrh gore jo MAX čaka
in ji reče šlika-šlaka.
(ji pokažem z obema kazalcema)

BIBA LEZE, BIBA GRE

Biba leze, biba gre,
da bi prišla do gore,
do gore, do biser vode,
kamor nihče drug ne more.

Pod goro je vrt meden,
biba leze, da bo njen,
po drevesih so kolači,
med cedi se po pogači

Iz studenca mleko teče,
kar želi si vsak naj reče,
biba se vode napila,
pravo pot je zgrešila.

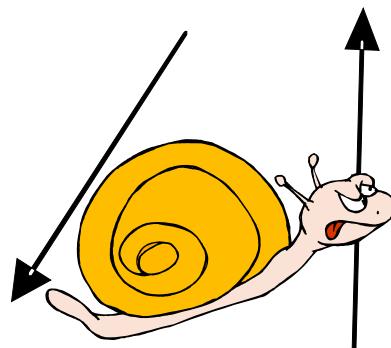
Biba leze, biba gre,
tovor nese, kam le gre?
V eno malo luknjico,
po lepo rdečo suknjico.

**BIBA LEZE, BIBA GRE
DA BI PRIŠLA DO GORE,
DO GORE DO BISER GORE,
KAMOR NIHČE DRUG NE MORE.**

Pod goro je vrt meden,
biba leze, da bo njen,
po drevesih so kolači,
med cedi se po pogači.

Biba leze biba gre
kamor pride
vse poje (ama ama)

Biba leze, biba gre,
da bi prišla do gore,
do gore, do biser gore,
kamor nihče drug ne more.
Vrh gore je vrt meden,
biba leze, da bo njen,
za drevesom so kolači,
med cedi se po pogači.

Biba leze, biba gre,
tovor nosi vrh gore,
tovor nosi, osel ni,
roge kaze, kozel ni,
hišo nosi, polžek ni,
"Maxu" zleze pod brado
poščegeče ga z nogo,
tiho, tiho, kakor muc
biba dela buc, buc, buc...

Iz studenca mleko teče,
kar želi si vsak naj reče,
biba se vode napila,
pravo pot je zgrešila.

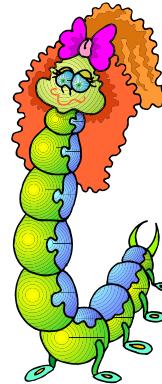
Biba leze, biba gre,
da bi prišla do gore,
do gore, do biser vode,
kamor nihče drug ne more.

BIBA TORTO MEŠA

**Biba torto meša,
vija vaja, vija vak**
(držiš otrokovo dlan in s prstom krožiš po njej)

**Biba torto reže,
šlik, šlak, šlik, šlak**
(po otrokovi dlani s prstom narišeš križ -šlik, šlak)

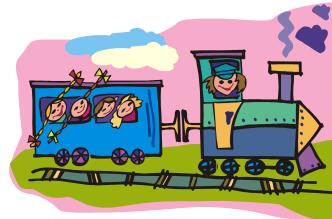
**En kos torte ti dobiš
("zajameš iz otrokove dlani s svojimi prsti "torto"
in jo neseš pred otrokova usta)
drugega pa mala miš.
(enako pred svoja usta**

**Biba, buba, baja po trebuščku se sprehaja
(sprehajamo se s prstki po trebuščku),
malo sem
(požgečkamo pod levo pazduho)
in malo tja
(požgečkamo pod desno pazduho)
biba buba plesat zna.
Sredi kroga buci buc
(krožimo po trebuščku),
dremlje, dremlje črni muc
(pokažemo, kako spimo),
črni muc se prebudi
(se prebudimo),
bibe ni,ni,ni**

MAŠA NERODA

**MAŠA NERODA PO LOJTRI JE ŠLA,
(s prsti nakažemo hojo in z rokami gremo navzgor)
SE LOJTRA ZLOMILA, JE PADLA NA TLA.
(z rokami gremo dol)
POL JE PA JOKALA
(manemo si očke in "jokamo")
Enkrat glasno, drugič tiho pada Metoda na tla**

VLAK

**EN,DVA TRI VLAK STOJI
(palec -ena, kazalec- dva, sredinec- tri)
NIČ NE ČAKA - ODHITI.
(z kazalcem "odmigamo" in zamahnemo z roko)
KDOR NE SLIŠI ZAMUDI.
(pokažemo na uho in skomignemo z rameni)**

MIŠKA ŽGANČKE KUHA

Miška žgančke kuha
(pa ji v dlani rišeš krogece, no mešaš)
pa temu da (pokažeš na palček)
pa temu da (na kazalček)
pa temu da (prstanček)
..... do mezinčka
temu pa niiiičč neeee daaaa.
(pa jo požgečkaš po trebuščku al pa kje drugje)

PO MORJU PLUJE LADJA

Po morju pluje ladja (pluješ z roko)
na njej je kapitan (roko prisloniš na čelo, salutiraš)
ima mornarske znake (roki nasloniš na rame - pokažeš kje so znaki)
se krega na mornarja.

Mornar se ga napije (roko stisneš v pest, palec vtakneš v usta in nagneš glavo)
se ladja potopi (zibaje se počepneš)
pa pride vel'ka riba (pokažeš veliko ribo... razpreš roke kot v objem)
ostanejo kosti.

MIŠKA KUHA KAŠICO

Miška je kuhala kašico,
v loncu vrtela kuhalnico.
(vrtiš po dlani s prstom)

Pet mišjih otrok v vrsti stoji,
pet mišjih otrok si kašo želi:
(s svojim prstom pokažeš otrokovih 5 prstkov)
prva miška žlico (pokažeš palec)
druga rdečo skledico (kazalec)
tretja vilice drži (sredinec)
četrta krožniček moli. (prstanec)

Kaj pa mišek naš dobi? (mezinček)

Velik lonec sladke kaše,
sladke kaše, mišje paše.
(požgečkaš otroka po trebuščku)

KRIŽ KRAŽ

Križ, kraž,
kralj Matjaž,
luknjo vrta
poč, poč, poč.

Križ, kraž,
kralj Matjaž,
daj mi groš,
bom kupil nož,
luknjo vrtal...
Poč!

KROKODIL

LEZE, LEZE KROKODIL
krokodil iz reke Nil.
Že se bliža
CMOK na usta,
pazi, da te ne pohrusta!

PIKA, PIKA, PIČICA

Pika, pika, pičica,
(na dojenčkov trebušček narišemo oči in usta)
to je lepa sličica,
(narišemo okrogel obraz)
dolga ušesa,
(narišemo ušesa)
kratek vrat
(...in vrat)

in po glavi ves kosmat
(prilepiš mu poljubček na trebušček).

MAX LUKA

Naš Max Luka bi plesal rad.
Rokice zdaj sem zdaj tja,
z nogicami cepeta,
toda kje plesalko ima?

LEVA, DESNA

Dvigni levo, dvigni desno
medved Godrnjavček,
pa ne drži se tak resno,
medo ti moj rjavček.

TAPI-TAP

Tapi-tap z ročicama,
tipi-tip z nožicami,
in kadar se dlan razpre
vidimo še prstke vse.

PESMICE ZA MALČKA

HOJA PO VSEH ŠTIRIH

Hopa, hopa, hopa, hop,
poženimo se v galop,
kar čez hrib in v morje to,
saj konjički nas neso.

Eden rjav je, drugi bel,
nihče takih ni imel.
Vzpenjajo se do neba,
a so vedno le doma.

KONJIČEK

Skoci kojicek moj,
skoci v galop,
nesi me v beli svet,
hop, hop, hop, hop.

ČE SI SREČEN

Če si srečen, po kolenih potolkljaj,
če si srečen, po kolenih potolkljaj,
če si srečen in, če srečo rad bi še delil z nekom,
če si srečen, po kolenih potolkljaj.

KONJIČEK

Klopa, klopa, klopa, klop (malčka daš na kolena in ga
konja ženeta v galop, primeš za roke, tako da jaha
potlej hop čez vodo skok konjička, pri cmok razpreš noge in
jezdec pa v vodo - cmok! pade v luknjo!

MOJ RDEČI AVTO

več variant:

1. Moj rdeči avto motor ima.....
Ki brbrbrbr,brbrbr.brbr brblja.....
(brbranje na ustnice)

Moj rdečo avto volan ima....
Zavijam sem,zavijam tja....
Zavijam sem in tja....
(z rokami sučemo volan,v eno v drugo stran..)

Moj rdeči avto še hupo ima...
Pa pa pa..pa pa pa pa pa! (**Žmiganje s prsti v dlan..**)

2. Moj rdeči avto,
hupo ima,
pibipibipibipibipipa kar se da.
(z roko ji po nosku pibipam)

moj rdeči avto,
volan ima,
brbrbrbrbrbra kar se da.
**(z rokami ji oponašam držanje in
obračanje volana)**

Moj mali avto, kolesa ima,
brnbrbrbrbra kar se da.
(z nogami ji vozim kolo)

3. Moj rdeči avto motor ima,
ki br,br,br,br,bra.

Moj rdeči avto krmilo ima,
zavija sem, zavija tja,
zavija sem in tja.

Moj rdeči avto še hupo ima,
ki pa,pa pa,pa pa.

Krmilo ima pa kot da bi držal volan
motor ima udarjaš s prstom po spodnji ustnici
kolesa ima.... voziš kolo
hupo ima.... pipipaš po nosu.

Moj rdeči avto, kolesa ima,
ta vozijo ta vozijo, ta vozjo kar se da,
lahko daš tudi streho.

Moj rdeči avto, streho ima,
ta rdeča je, ta rdeča je,
ta rdeča je kar se da.
(pa z rokami narediš streho nad glavo),

RINGA, RINGA RAJA

Ringa ringa raja
kuža pa nagaja,
muca pa priteče,
pa vse na tla pomeče.

Kokot kikiriče,
čipke čopke kliče,
putka kokodajsa,
ker je znesla jajca.

Ringa ringa raja,
dedek mraz prihaja,
prinesel bo bombončke
in pisane balončke.

Mamici copate,
očku tri kravate,
meni pa sani,
za dolge zimske dni.

Lani je obljudil,
da ne bo zamudil,
ko sonce bo zašlo,
bo prišel čez goro.
(Ljudska)

PO MORJU PLUJE LADJA

Po morju pluje ladja
na njej je kapitan
pozna vse morske znake
se kregati ne zna

Se ladja potopi
kapitan na njej zaspi
prišle so velike ribe
so delale tako

So prišli potapljači
kapitana so rešili
zdaj je zgodbe konec
počil je glinast lonec.

PESMICE O MAMICI

MAMA

Vsaka mama je prava mama,
dana za srečo in na veselje.

Prava. In ena sama.
za vse življenje.

MAMINA SLIKANICA

Neke noči,
sredi nekega sna,
iz slikanice
je punčka prišla.

Komaj naslikana
že je shodila,
besedi koracala,
korakce čebljala,
se v svet namenila,
mamo zbudila.

In iz te mamine slikanice
neučakanko so
prestregli -v plenice.

KAKO RASTE MAMA

Najprej je sama tema,
najprej je velik nič,
potlej je majcena deklica
iz nje ljubek deklič.

Iz njega mamica zraste,
a raste dolgo in mnogo let,
potem pa je to kar naenkrat
in jaz pridem na svet.

Iz mamice zraste mama
bogvedkaj, kar nekega dne,
ko še sama ne ve, da ji pada
prvi sneg na lase.

Ko jaz odrastem, raste
mama počasi nazaj,
dokler babica ne postane
in pride z vnuki v raj.

PTIČICA PA-PA

Kadar mamica je v službi,
Max je z malim Vidom v družbi.

Družba taka je beseda,
kadar Max za mamo gleda
skozi okno po stezici
in pa-pa drži v ročici.

Kaj pa je spet to:
pa-pa?
Ničesar ni videti,
nič ne tehta.

To je taka ptičica,
ki vidi jo le mamica.
Maxu je z dlani zletela,
mamico je obletela.
Okrog glave ji žgoli.

MAMA

Mama je od vseh ljudi
najboljša na svetu,
ker se mi rada smeji
in ker je par očetu.

Z mamo se oče poljublja,
z njo hodi spat in z njo vstaja
in kar najprej ji oblublja
vse od kraja.

Z njo se fotografira,
objet preko rame,
in z njo se prepira,
kadar se vleče zame.

Mama očetu bere misli
in vse njegove želje ugane.
pomaga mu, kadar so dnevi kisli,
ali če z levo nogo vstane.

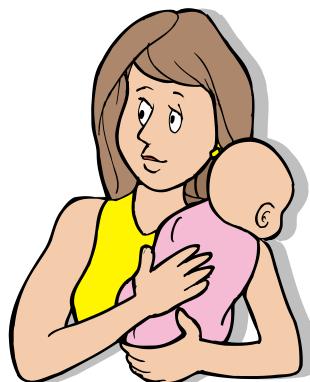
Mama ne more biti sama,
ali imeti za par kakšnega strica.
saj vsi vemo, da je mama
boljša očetova polovica.

Le kako bi bilo očetu
brez mame,
ko bi ga le pol hodilo po svetu
in nič ostalo zame?

KDO S POLJUBOM SLADKIM...

"Kdo s poljubčkom sladkim zjutraj me zbudi?
Kdo mi skuha kavo, kruhek nadrobi?
Kdo zašije hlačke, zlika srajčico?
Kdo vsak dan se trudi, da mi je lepo?"

To je moja ljuba,
dobra mamica,
želje vse izpolni,
rada me ima."

KAKO SE JE RODILA MAMA

Če si mene ti rodila
in je tebe babica
in babico prababica,
prababico pa njena mama,
kaj se ona je rodila sama,
ali jo je njena mama?

MATERINA ROKA

Preko las in lic otroka
božajoč gre njena roka.
Glasek zazveni zaspani:
»Žuljave so vaše dlani.«

Kakor žamet gre ročica
preko mater' nega lica.
»Kupim zlato vam kočijo,
vsa popeljem v svet, adijo!

Prideva do zlate hiše,
Zlata vas, ta kraj se piše.
Dekle vam odprejo vrata,
to za vsa je soba zlata.

Sedeva tam, trudna mati,
vi in jaz na stolček zlati.
Zavrti se krožnik, skleda,
jeva kakor kralj, seveda!

V gosji pernici zaspiva,
roka žuljava počiva.
Roka žuljava vsa bela
v Zlati vas bo, brez dela.«

MATI ZIBLJE

Mati ziblje, lepo poje
dete milo se smehlja.
Še ne ve za tuge svoje,
ne za žalosti srca.

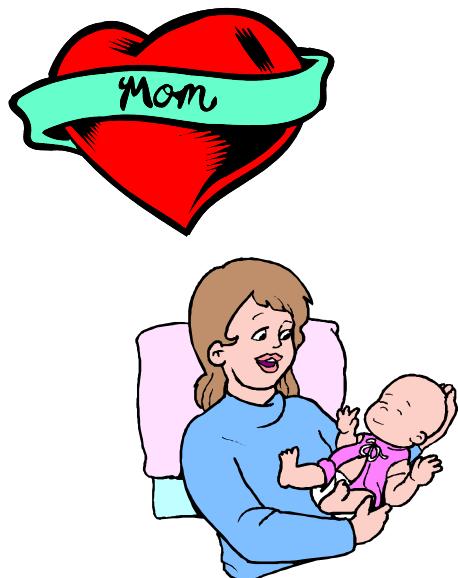
Mati umrje, zlata mama,
milo joče deklica.
Po širokem svetu sama
se ozira Jerica.

Tja na grob ji venec dene
žlahtnih rožic lepi cvet
z vencem deklica povene,
nj'u zdaj nič ne loči več.

MATI GOVORI OTROKU (Ksaver Meško)

Iz zemlje droben vir žubori,
iz matere zemlje zajemlje življenje.
Narašča v reko. In koder hiti,
na materi zemlji oživlja zelenje.
Tako si ti, dete, se v meni spočelo,
iz mene življenje in rast si zajelo.
A jaz iz tebe zajemam veselje,
spolnjene v tebi vse moje so želje.
Brez virov in rek bila zemlja bi vela,
kako le brez tebe jaz bi živila!

MAMINA LJUBEZEN (Ksenija Šoster Olmer)

Skrivnost zašepetala mi je mama na uho:
"Sestrico dobila boš, kaj praviš, bo lepo?"
Takole premišljujem, da za mamo bo težko.

Saj mama ena sama je, a midve bova dve.
Naroč je eno le ima in eno le srce.
Kako dovolj prostora bo v njem našla za obe?

A mama me objame in tiho govori:
Srce imam veliko, naj to te ne skrbi,
saj mamina ljubezen se ne razpolovi,
nikoli ne pomanjša, razredči in deli.
Ljubezen v mami raste in še naprej živi
in z vsakim novim detetom se stokrat pomnoži.

TEBI, MATI

(Anica Černejeva)

To so tvoje tople roke,
ki so k sebi me privile,
ko so moje mlade misli
zadnjo vero izgubile,
ko so moje mlade misli
nad življenjem ostrmele ...

To so tvoje tople roke,
ki so tiho me objele
in peljale v novo srečo,
v belo srečo duše tvoje:
Daj, varuj življenja drugih,
da pozabiš sama svoje!

To je tvoja močna duša,
ki mi je nov svet odprla,
ko je v starem zadnja lučka
dogorela in umrla,
ko so moje mlade želje
svojo sončno pot zgrešile.

To je tvoja močna duša,
ki mi daje nove sile
in prižiga v mojem srcu
lučko novega spoznanja,
da je sreča le v bogastvu
dajanja in darovanja.

STARA NOVICA

Tam v mestu, tam v belem blizu Krke,
učila je učiteljica črke
in riba, ribe, ribi, o ribi, z ribo
fantička Amorja;
imel je glavo iz marmorja,
le smejal se je z bradico dvogibo.

Tam v mestecu, tam v belem blizu Krke,
naslikal Amor lepe črne brke
in zibko, kar je v zibki in pri zibki,
lepo naslikal je,
lokavo zamežikal je,
in tresli sta se bradici mu gibki.

Tam v mestecu, tam v belem blizu Krke,
pustila je učiteljica črke,
številke, kredo, abecednik, šibo,
a sinku pevala,
a sinka v zibko devala,
ki se ji smeji z bradico dvogibo.

TI SI MALA ROŽA

TI SI MALA ROŽA,
ROŽA MAMINA,
MAMICA TE BOŽA,
RADA TE IMA.

Jaz sem mala roža,
roža mamina,
mamica me boža,
rada me ima.

V šolo že zahajam,
pridno se učim,
mamici pomagam
in je ne jezim.

Ko pa v hlače kakam,
vse okrog smrди,
jaz sem tvoja roža,
vohaj me še ti.

V šoli so mi djali,
tamkaj za goro,
tam so sami bratci,
milo jokajo.

MAMICA

Mamica je kakor zarja, zjutraj se smehlja,
ko se v postelji še dete s sanjami igra.

In zato nikdar mamice ne dam,
eno le na svetu širnem mamico imam.

Mamica je kakor sonček, srček njen je zlat
kakor žarek, ki posije od nebeških vrat.

In zato nikdar...

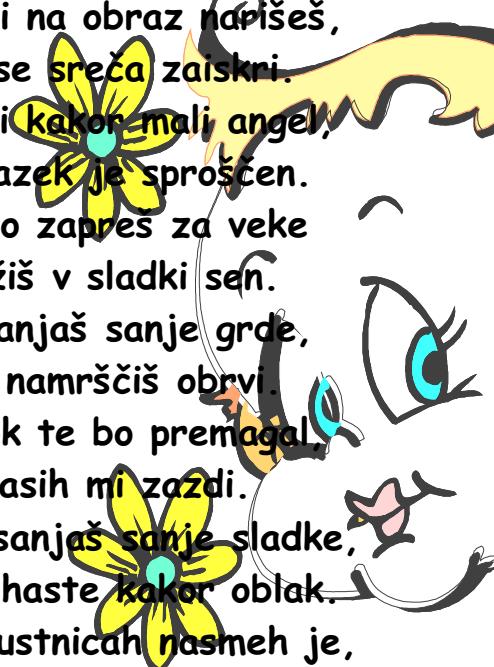
Mamica je kakor luna, dolge bdi noči,
da počiva njeno dete mirno brez skrbi.

In zato nikdar...

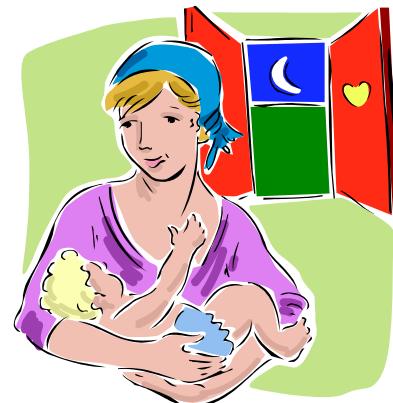
To paè mora biti
strašno in hudo
mamico izgubiti
jokati za njo.

TVOJ OBRAZ

Brez besed, brez vsake solze
pogovarjaš se z menoj.
Čisto vse kar hočeš, rabiš
mi pove obrazek tvoj.
Vsakič znova, ko pogledam
tvoj obraz, tvoje oči,
Nasmeh mi na obraz napišeš,
v očeh se sreča zaiskri.
Ko spiš, si kakor mali angel,
tvoj obrazek je sproščen.
Oči tesno zapres za veke
in zbežiš v sladki sen.
Včasih sanjaš sanje grde,
takrat namrščiš obrvi.
Kot da jok te bo premagal,
se včasih mi zazdi.
A večkrat sanjaš sanje sladke,
mehke, puaste kakor oblak.
Takrat na ustnicah nasmeh je,
tak, da ga zavida vsak.
Ko budna si, se ves čas smeješ,
a vsak nasmeh drugačen je.
Namesto črk, besed in stavkov,
mi tvoj nasmeh pove vse.

Nasmeh najlepši tisti je,
ko iz spanca se zbudiš.
Poljubček ti na ličko dam
in ti v pozdrav se nasmejiš.
Očke stisneš, nagneš glavo,
kot da ti nerodno je.
Na usta tak nasmeh natakneš,
da mi zaigra srce.
In ko se pogovarjaš z mano,
s svojim g in b in a,
se zdi, kot da mi reči hočeš
nekaj zanimivega.
Stegneš roke, stegneš noge,
brčas, svetijo se ti oči,
globoko dihaš, še zavriskаш
in spet nasmeh nameniš mi.
Včasih, res je prava redkost,
pa nasmeh tvoj skrije se.
Strah, žalost, bolečina?
povej mi kaj narobe je.
Takrat te tesno stisnem k sebi,
zapojem tiho pesmico
in upam, da nasmeh prikličem,
da ti čimprej bolje bo.

In še en nasmeh imaš,
ki je vreden več kot vse.
Ko k prsim svojim te privijem,
še ta na dan prikaže se.
Ko toplo mleko te ogreje,
se zazreš v moj obraz.
Takrat se čuti le ljubezen,
takrat sva tu le ti in jaz.

NAJBOLJŠI OČKA

Moj očka je najboljši očka,
zato, ker me nikoli ne pofočka,
ko greva se skrivalnice igrat.
In kadar na sprehodu se utrudim,
nemudoma me posadi za vrat.

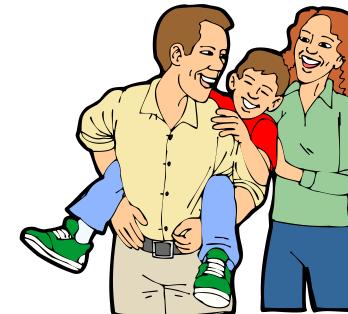
Moj očka je najboljši očka,
saj vse mi vragolije oprosti
in vedno mi kupuje sladkarije,
čeprav potem se mama nanj jezi.

Moj očka je najboljši očka,
ker zjutraj, ko grem v vrtec,
mi vedno čopke naredi
in ker popoldne se iz službe
strašansko mu domov mudi.

Moj očka je najboljši očka,
ker vsak večer mi pravljico pove
in lahko noč s poljubčkom mi želi:
"sladko zaspi moj mali škrat!"

In ko odide, luč ugasne,
a nikdar ne zapre do konca vrat.

PESMICE O OČKU

OČKA KORENJAK

Ko se zvečeri,
pri nas doma nihče ne spi,
le strahovi prav glasno smrčijo,
se nikogar ne bojijo.

Jaz pa nočem in ne morem spati,
dokler se pred vrati
ne pojavi velik in močan,
kot največji velikan.

Me v naročje vzame
in tesno objame,
ali veste kdo je ta junak?
Moj očka, očka korenjak.

OČKA PRAVI

Očka pravi,
da v mamini glavi
se vsaka beseda
na glavo postavi.

Zanjo se jeza
kuha kot juha.

Zanjo se laž
in rožo zaduha.

Pri njej pot gre
in se v vasi ustavi,
pri njej ležijo gore
zleknjene ob puščavi,
pri njej hiša raste
najraje ob travi.

Po njenem
se bolezen in sosedo pozdravi,
po njenem
Se lahko
šal in prijateljstvo splete
od glave do pete.

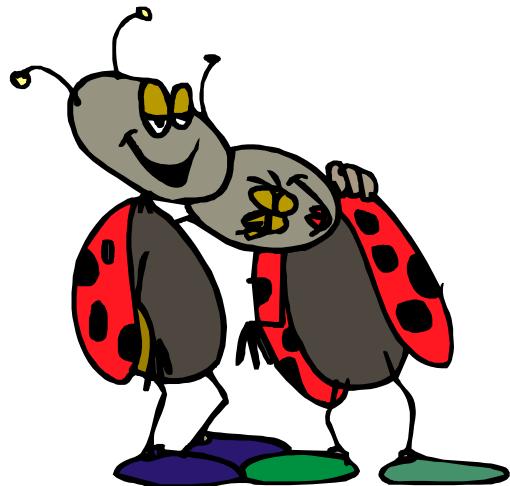
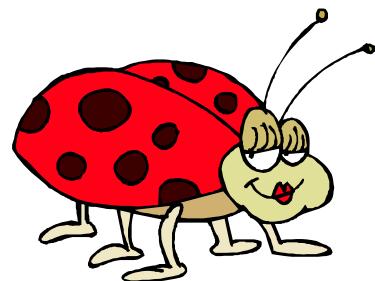
Jaz sem Pičapolonček Max Luka

Zjutraj hitro se oblečem,
da v vrtec ne zamudim.
Ko v igralnico pritečem,
dobro jutro vsem želim.

V vrtcu je zabava prava,
tam nikoli dolgčas ni.
Če me kdo kdaj zafrkava,
kar po riti jih dobi.

Pikapolončki smo zabavni,
vsak po svoje kaj počne
in če še sedaj ne veste
Polonček Max Luka je moje ime.

SEM MAJHEN NABRIT POLONČEK,
ZA MAMICO SVOJO KOT SONČEK.
NAJLEPŠE TAKRAT MI JE,
KO V VRTEC ODPELJE ME.

TAM ČAKAJO ME POLONICE,
DA SKUPAJ ODDIDEMO NA SONCE,
KJER ZIDAMO PALAČE
IN TRGAMO SI HLAČE.

POLONICE IN POLONČKI,
RES SMO PRAVI SONČKI,
NAŠE TETE ZLATKO, ANDREJKO IN MARIJO RADI IMAMO
IN NIKOMUR JIH NE DAMO.

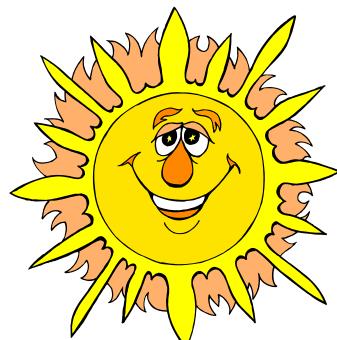
Počasi, potiho prihaja pomlad,
sonček se smeje, imam ga res rad.
Rožice nežne v šopek bom zbral,
metuljčkova krila občudoval.
Mravljice male se bodo smejale,
ko pikapolonico skril bom v dlan,
ji tiho bom rekel: ' Igrače na plan.'

PESMICE O VSEM PO MALEM

SONČEK BOŽA

Sonček boža tačice
naše bele mačice.
O, da je lenuška,
to pa ni resnica -
ona je predica.
Kadar naigra se,
za kolovrat sede,
zameži in prede.

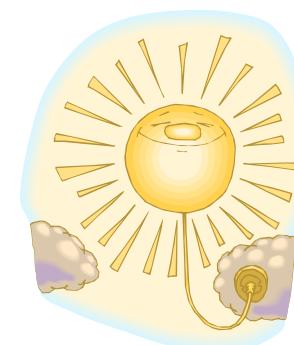

BURJA

Burja trese našo hruško,
vije njene veje -
ah, lepo je biti burja -
veje in se smeje.

Veje vije, lomi, lomi
in se ne upeha -
ali slabo, slabo biti
slamnata je streha.

Burja strehe vse podere,
polja vsa prebega -
če pa jaz le stol prevrnem,
se že očka krega ...

DEČEK IN SONCE

Dobro jutro, sonček!
kje si se mudil,
da tako si pozno
čez gore prilil?

Ali teti luni
tam si krajšal čas
ali k zlatim valčkom
morskim šel si v vas?

"K zlatim valčkom morskim
nisem stopil v vas;
tudi k teti luni
ne za kratek čas.

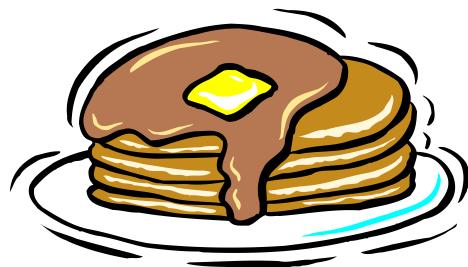
V daljnem kraju rože
prelepo cveto,
so pri njih ostali
žarki za goro.

Tam iskal sem žarkov,
skupaj sem jih zbral;
da ustrezem tebi,
sem ti jih poslal.

Ne zameri, deček,
da sem se zamudil,
saj zato pozneje
si se ti prebudit."

PROŠNJA

Noč, razgrni črna krila,
pridi k meni, bela vila
in prinesi zlate zvončke
in prinesi mi bonbončke.
Sanje, da me deneš vanje,
zvončke za tenko zvonkljanje,
a bonbončke za smehljanje.

SE KDO JEZI?

Danes Max za kosilo
mami peče palačinko.

V ponev strese kos zavese,
dva zamaška, malo praška.

Nekaj olja, da cvrči ...
kaj pa je? Se kdo jezi?

DEŽNIK

Kakšna je to čudna stvar,
ki ji ni za sonce mar,
le dežja se veseli,
ob nalivu zadrhti...

Takrat v vsej lepoti,
uživa v mokroti,
ves razpet nad nami,
nas pred dežjem brani.

VEČER

Ptički in travice spijo,
miška je šla že spat,
preden je sonce ugasnilo,
je že utihnil škrat.

Le veter, ki ves dan je dremal,
veter, ki ves dan je spal,
ko pala je svetla rosa,
čez polja je priplihjal.

ČEVELJ

Čevelj nogo si obuje,
z njo okrog potuje.
Čudno, kar od spodaj
svet si ogleduje.

Gleda ceste in kolesa,
le do prvih vej drevesa.
Vidi noge, čevljev sto,
ki po poločniku gredo.

Sreča čevelj čevlje moške,
čevlje ženske in otroške,
se lepo pozdravijo,
a se ne ustavijo.

Čevlji v parih hodijo,
levi desnim dvorijo.

PRALNI STROJ

Dokler pralni stroj
v pralnici sameva,
lakota po prašku
v bobnu mu odmeva.

TELEFON

Ko telefon zazvoni
pozornost prebudi,
kdo kliče, kaj želi,
zanimajo se vsi.

"Halo, ste zdravi vsi?"
sprašuje telefon,
odgovora še ni,
pozabil je bonton.

"Najprej predstavi se,
potem šele sprašuj!"
"Tu Maša javlja se,
nikar se ne huduj."

"Naj bo, a drugič glej!
Mi zdravi smo, povej,
ne kliči kar naprej,
pa dobro se imej!"

POSTELJA

Postelja postlana čaka,
da v pižami prikoraka
njena mala punčka,
vsak večer zaspna.

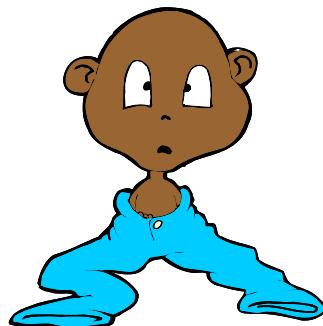
V toplo jo naročje vzame,
z odejo jo mehko objame,
ji z blazino boža lička,
v sanjski svet potone.

HLAČE

Hlače fantka so oblekle,
gumbe v gumbnice zaprle,
še naramnice čez rame
in "pa-pa" od mame.

Fantka v park so odpeljale,
s hlačami se tam igrale.
Grad v pesku naredile
in po parku se podile.

Hlače glasno se smejale,
vendar mami zamolčale,
da so od smeha počile
in se tudi zmočile.

ČE BI SREČAL KROKODILA

Pravijo mi, da sem pacek,
ker ne maram mila.

Ampak: če bi srečal krokodila,
bi pri priči se zmenila,
da se bova oba umila,
z enim samim koščkom mila!

PRAVA HRANA

Sinko skriva se in joče,
ker kosila jesti noče.

Spet kriči kakor za stavo,
naj mu dajo hrano pravo.

A nihče ga ne razume
in ne da zvečilne gume!

MOJI BELI ZOBKI

Moji beli zobki, moji beli zobki,
kakor sneg se svetijo.
Moji beli zobki, moji beli zobki
se kar sami smejejo.

Se venomer bleščijo,
nikoli ne bolijo,
ker jih vsak dan čistim,
jaz že vem zakaj.

Ko mlečni zob izgubim,
ga miški podarim:
Izvoli Sapramiška, pa novega mi daj.

Moji beli zobki.....

KAJ VSE ZNAMO

(Janez Bitenc)

Poglejte nas,
poglejte nas,
kako korakamo
in tečemo
in skačemo
in žogo brcamo.

Poglejte nas,
poglejte nas,
kako korakamo,
se žogamo
in plavamo
in skačemo
v vodo.

Poglejte nas,
poglejte nas,
kako korakamo
in rdečih lic
in zdravih nog
veselo pojemo.

MAMA V VRTECU

Mama, mama,
pojdi v vrtec danes sama!
Tam jim reci,
da boš jedla,
da boš spala,
da se pridno boš igrala.

JURČEK TEČE V ŠOLO

Jurček teče, teče v šolo,
zjutraj pozno vstal je, JOJ
Ko pa pride do križišča,
rdeča luč zasveti: STOJ!

Jezno Jurček vanjo gleda:
»Nimam časa stati tu!«
Pomežikne luč rumena
in takole reče mu:

»Malo še potrpi, glej:
Luč zelena, brž naprej!«

Ker je Max Luka zadržan,
doma nagajal bo ves dan.

PESEM ZA POSPRAVLJANJE

(Ksenija Šoster Olmer)

Hitro, hitro! Pohitimo
skupaj gremo nad nered.
Jaz pomagam, ti pomagaš,
da bo čist naš mali svet!

Kocke, žoge, avtki, knjige,
vsem v omare se mudi.
Dobro gre od rok nam delo,
zadovoljni smo prav vsi.

KUHA, KUHA, KUHALA

Kuha, kuha, kuhala,
kuhala je mamica, skuhala je za petnajst,
a prišlo jih je šestnajst.
Jedli, jedli, vse pojedli,
pili, pili, vse popili,
mamici razbili lonec
in povestice je konec.

Ob pripovedovanju krožimo po otrokovi dlani kot bi kuhali,
v drugi kitici imitiramo hranjenje in pitje, pri zadnjih
dveh vrsticah pa skupaj z otrokom zaploskamo.

OTROK TELOVADI

Kvišku roke, roke v bok,
telovadi naš otrok.
Ko bo velik, bo močan,
kot je bil Martin Krpan.

Trda tla - to ni zapreka,
kadar Lenka telovadi.
Vsako jutro pridno vadi,
da bo ravna kakor smreka.

NIČ NE JOKAJ, SESTRICA

(J. Haydn / J. Humar)

Nehaj, nehaj, sestrica,
kaj še zmerom jočeš?
Če se boš nasmehnila,
vse storim, kar hočeš!

Lešnikov nanosim ti,
mama jih bo dala,
jagodic natrosim ti,
da jih boš zobala.

Če se boš nasmehnila,
žalost bo zbežala,
pa se bova spet oba
šolarje igrala.

Črke bova pisala,
saj ti že kar grejo!
Vendar pravi šolarji
jokati ne smejo.

ABECEDA NA POLJU IN V GOZDU

A to je ajda; v naročju poletja
nevrestina nošnja iz samega cvetja.

B to je breza; kot da je stopila
iz mračnega gozda listnata vila.

C je ciklama, pepelka med cveti;
na jasi samotni mora dehteti.

Č je čebela - na cvetke brenči,
sredi pomladzi za božič skrbi.

D to je detelja - rekeli bi: gneča
turških fantičkov na polju rdeča.

E to je encijan, roža za moč:
cvete za dober dan in lahko noč.

F to je frulica - v vrblju zorela,
v piščal izredljana je peti začela.

G to je grozdek; on trtin je sinček,
dedek ga gleda in misli na vinček.

H to je hmelj - že je splezal na drog,
rad bi pogledal po svetu okrog.

I je ivanjščica; v beli košarici
sončece ziblje, da noč v njej prespi.

J to je jurček - dež mu je rednik,
on pa le nosi odprt svoj dežnik.

K je kalin, ves pisan in svetel,
s pirhi se kuhal, iz lonca izletel.

L to je lan - kakor voda, zares,
če bi bil ribničan, plaval bi čez.

M je metuljček - kot da je potresel,
vejico veter, pa cvet ji odnesel.

N je netresek - on, sveti florjan
in strelovod - pa je dom varovan.

O je omela - na jablano sela,
jabolka, jabolka nam je odjela.

P to je palček - predroben je ptiček,
v svojem grmičku pa le je kraljiček.

R to je resa - vsa gora se sveti.
kaj se je vnelo? nič, resa je v cveti.

S to je slavček - od mraka do zore
pesmic se milih napeti ne more.

Š to je šipek - on slavca posluša,
v petju razcvete se v rožu mu duša.

T trepetlika -saj veter ne vleče -
kaj pa ti je, da ves vrh ti trepeče?

U to je urh - sem li žlahte njegove?
grem mimo luže, "kum-kum" mi zazove.

V je vijolica, ljubica maja -
le se nam srivaj, saj vonj te izdaja!

Z je zlatica - brenčečim svatom
postreže z medico, obsipa jih z zlatom.

Ž že smo pri že? U abecedi je slabo:
kaj bo zdaj z žužkom in žolno in žabo?

OBISK

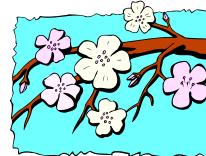
"Dobro jutro stric pondeljek,
boter torek je že vstal?"
"Prav zares, sosedna sreda,
dobro se je nasmrčal.
Pa je prišel ponj četrtek,
k ujcu petku sta odšla,
na križišču sredi pota
se pridruži se sobota,
ta pripelje še mesarja
in zakoljejo komarja,
naredijo krvavice,
klobasice, pečenice,
saj bo jutri dan veselja -
v vas prispe gospa nedelja."

URE

Včasih, ko ne morem spati,
slišim ure klepetati.

Prva pravi: tikataka,
tukaj spi debela Maša.

Druga nagajivo kuka,
zraven dreto vleče Luka.

Tretja poje: tikatika,
tukaj sanja mala Pika.

In četrta: tikateka,
mačja skleda polna mleka.

Peta bije: tikatoka,
bela moka, ritopoka.

Šesta kašlja, sedma kiha,
vmes pa cvili suhi Miha.

Ko nazadnje le zaspim,
pravo uro zamudim.

Ta ropoče in zvoni,
vse zaspance prebudi.

MESECI

Januarja si želimo
dobro srečo, kratko zimo.

Februar pripelje pusta,
s krofi si mašimo usta.

V marcu sonce dobre volje
vabi nas na vrt in polje.

Zemljo moči dež aprila,
da bogato bi rodila.

Rajamo v zelenem maju,
pojejo nam ptice v gaju.

šole junija zaprimo,
da si glave ohladimo!

Julij nam zakuri vroče,
v potok, morje se nam hoče.

še avgusta se potimo,
bliska, toče se bojimo.

V šolo že september kliče
bistre fante in dekliče.

Grozđje je oktobra sladko,
sonce meri pot si kratko.

Hlad november nam prinaša,
k mrtvim romu misel naša.

Leto je z decembrom mimo,
srečo v novem si želimo.

(Fran Roš)

DEŽEK

PO STREHI TIH DEŽEK ŠKREBLJA.
KAJ MOREŠ MI DEŽEK, HA HA?
V KOTU PRI MAMI ČEPIM,
SE BLISKOV IN STREL NE BOJIM.

A SONČEK LE RAJŠI IMAM,
PO TRAVI ZELENI SKAKLJAM.
BREZSKRBNO SE Z MUCO PODIM
IN ŽOGICO RDEČO LOVIM !

DEŽEK

Zdaj na nosek, zdaj na glavo,
zdaj na strehe, na zemljo.
Skačem, plešem kot vrtavka,
da nihče ne zna tako.

Kdo me zdaj še ne pozna?
Droben dežek sem, z neba!

TRI LUŽE

Dežek pada cele dni,
Še ponoči nam rosi.
In namaka luže tri:
v prvi luži žabica,
v drugi luži račkica,
v tretji luži sem pa jaz,
vsi kričimo na ves glas.

OBLAČEK-RAZGRAJAČEK, LE NIKAR NE SPI,
HITRO SE PRESELI, SONČECE ODKRIJ.

OBLAČEK-RAZGRAJAČEK, ČE TI JE DOLGČAS
S KAPLJICO DEŽEVNO, PRIDI K NAM V VAS.

AKO PA OBLAČEK TI ZA DRUŽBO NI,
SKRIJ SE, SKRIJ SE ZA GORO DO DEŽEVNIH DNI.

DEŽ

Črn oblak gre čez goro,
nos pobesi za vasjo.

Prva kaplja - vodo prosi,
druga kaplja - vodo nosi,
sedem kapelj - caf, caf, caf,
tisoč kapelj . zvrhan škaf.

Daleč je do prvih hiš,
sem že moker kakor miš!

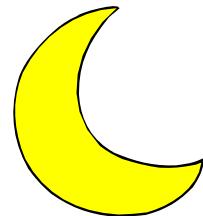

SANJAMO

Zajček sanja
o zeljnati glavi,
najbolj debeli
in najbolj pravi.

Mucek sanja
o piški pečeni,
pravzaprav treh
in ne samo eni.

Maša pa sanja
vesoljske sanje
in raziskuje
na luni kotanje.

Zjutraj, ko mleko
toplo bo pila,
vanj bo lunin
krajec drobila.

ZIMA

Veter piha,
sonca ni,
mrzla zima
k nam hiti.

Zima, zima,
prava reč,
saj bo kmalu
topla peč.

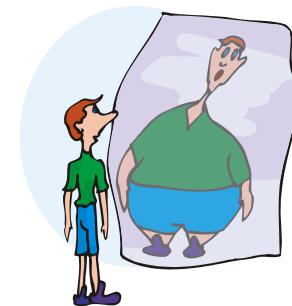
POMLAD

Zajček skače po livadi,
zajček smeje se spomladi.

Ej, pomlad, si topla, zlata,
spet cvete nam sončna trata.

OGLEDALO

Ogledalo se ne laže,
vsakomur njegovo sliko kaže.
Očku kaže očka,
mami mamo.
Meni zmeraj mene.
A zakaj nikdar nikomur
ne pokaže sebe?

ROJSTVO

Svet naokrog je vabljiv in ranljiv,
čudno resen in nemalo slovesen:
"nekdo se je pravkar rodil"
in to je najlepša pesem.
(tone pavček)

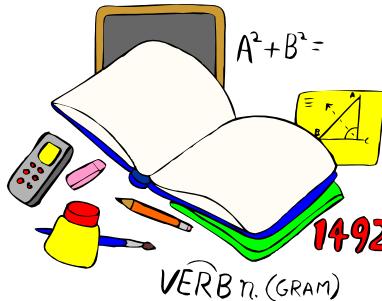

NESREČA

Hitro po rešilni voz,
Maša padla je na nos,
hitro most in tri brvi,
teče, teče rdeča kri.

Maša je drugačen ptič,
Maša ni zajokala nič,
Sama se z nosom vred pobrala,
zjezila se in se smejala.

ŠOLARČEK

Moj ata je v službi,
a mama doma.
Vmes se napiše
vejica.

Jaz hodim v šolo
in znam že veliko.
Na koncu stavka
napišem piko.

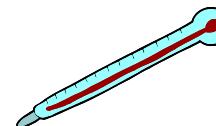
ANGINA

Na okno tok, tok,
je dežek potrkal,
za oknom pa Max Luka
je jezno posmrkal.

Naj lije z neba,
na strehe in ceste,
da nisem s testa,
gotovo že veste.

Po lužah čof, čof
in kar brez dežnika,
ves moker se Max Luka
cel da že potika.

Zdaj fant je bolan,
ga kuha vročina,
mu reče zdravnik
Max Luka, to je angina.

Angina bolezen je fina,
v vrtec, se ne hodi,
v šolo se ne hodi,
saj jo vsak pozna,
po črki aaaaa ...

ANGINA

To je bolezen fina:
v vrtec se ne hodi,
v šolo se ne hodi,
šal okrog vratu
po najnovejši modi.

Mama bere knjige,
oče riše hiše,
a bolnik lahko
po tapetah riše.

Slamica z limonado,
smetana z rolado,
toplomer z vročino,
spremljajo angino.

Bolezen angina je fina,
dobil jo je Max,
zdaj jo hoče še Maša.

Zdravnik jo takoj spozna
po črki a a a.

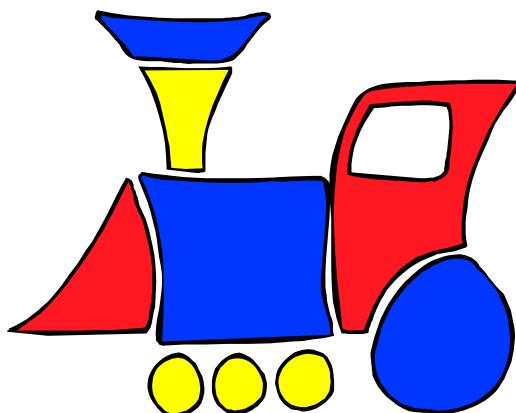
VLAK

Vlak, vlak...
bel oblak plava nad njim,
zlate kresnice hitijo za njim.

Joj, joj,
kaj bo z menoj?
Jaz se bojim, mamica moja,
kam naj zbežim?

U - u,
Saj je že tu, saj je že mimo,
kaj bi se bal,
mar bi se v daljni svet odpeljal.

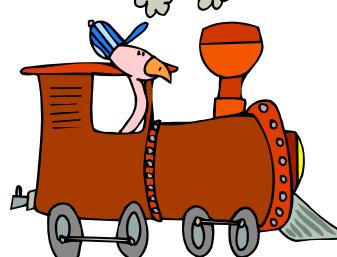
H Kralju Matjažu v naš korotan,
da bi zaspanca priklical na dan.

KORAČNICA

Ena, dva, ena, dva,
kdo korakati že zna?

Deklic pet, dečkov pet,
to je skupaj že deset,

VLAK

Kdo prihaja, kdo sopiha,
šu, šu, šu, šu, šu, šu,
vriska, piska, hrope, piha,
u - u - u, vlak je tu.

Koga vozi, koga pelje,
ko se vije skozi vas?
Naložen je ves z darili,
v njem sedi sam dedek mraz.

URA

Ljudmila Prunk-Utva, R. Kranjčan

Dolgi Luka,
kratki Miha,
čudna dva možica!
Noč in dan po eni nogi
v krogu se vrtita.

Kratki Miha težko diha,
revež zaostaja;
Dolgi Luka hitro smuka,
vedno ga prehaja.

Stara teta godrnjavka
pa oba priganja,
tika, taka, nič ne čaka,
ne privošči spanja!

MOJ MALI BRATEC

Moj mali bratec je Tadej,
nagaja mi pa kar naprej!
Jaz klicem ocka le poglej,
kako nagaja mi Tadej!
Ko pride ocka se ujezi.
Tadej v kotu že stoji!
Zato sklenil sem tako,
tožariti res ni lepo!

SKLANJATEV

Hiša je zelo velika,
hiše se nebo dotika.
K hiši vodijo stopnice,
hišo čuvajo cvetlice.
V hiši naredimo pod,
sS hišo gremo na sprehod

PESMICA O KRUHKU

Mamica bi kruhek pekla,
toda moke ni.
Teci, teci,
mlinu reci,
žita naj zdrobi!

"Rad bi zlato mlel ti žito,"
mlinček ropota.
"Teci, teci,
njivi reci,
naj pščenice da!"

Dala njiva bi pšenice,
toda zrela ni.
Teci, teci,
soncu reci,
naj jo pozori!

Sonce žito pozorilo,
mlinček ga drobi,
oj, že kruhek,
dobri kruhek,
iz peči diši!